

A pak že romantika existuje pouze ve filmu

Probouzíme se. Díky slunečním paprskům, které nás ranním pohlazením vytrhnou ze spánkové snění. Slunce proniká do naší postele prostřednictvím rohového okna, jenž se takřikajíc topí v zeleni. Nacházíme se totiž v pokoji s příznačným názvem V přírodě. I sousední pokoje mají osobitou atmosféru a s tím spojený název: Na lodi, Štěstí (pokoj č. 13), Vize (prezidentský pokoj připomínající utajenou schůzku mezi prvním československým prezidentem Tomášem Garrigue Masarykem a ruským spisovatelem a revolucionářem Maximem Gorkým).

Snídáme. Z reproduktoru se line podmanivý zpěv Oldřicha Nového *Jen pro ten dnešní den stojí za to žít...* Písnička z legendárního českého filmu Kristián zní záměrně, navozuje totiž prvorepublikovou atmosféru, kdy zde byla častým hostem spolu se svými přáteli z uměleckých kruhů česká herečka Nataša Gollová, která po boku Oldřicha Nového zářila nejen v tomto snímku stříbrného plátna, ale i v řadě dalších.

Relaxujeme. V Prožitkovém klubu na cestě vedoucí k osvobozujícímu tělesnému i duševnímu uvolnění nalézáme prostřednictvím procedur svou ztracenou sílu a vitalitu. Přitom nasáváme genius loci jedinečné stavby, ve které se nacházíme. Je to funkcionalistická vila postavená v roce 1928, která patří k vrcholným dílům proslulého architekta Bohuslava Fuchse. Elegantní a jednoduché tvary, v interiérech i exteriérech bílé stěny v kombinaci se skleněnými výplněmi. Přirozená ladnost architektonického projevu.

Prožíváme romantický večer ve dvou při svíčkách. K tomu máme k dispozici dva koncerty. Jeden gastronomický – gurmánské čtyřchodové menu (řecký salát se sýrem feta, lilkový kaviár s parmazánem a pečeným toustem, filovaná kuřecí prsa servírovaná se špenátovou omáčkou a bramborovým sufflém s ementálem, čokoládový řez s ovocem), druhý klavírní – živá hudba všestranného klavíristy. Ne náhodou zazní i známý evedgreen *Život je jen náhoda*. V roce 1932 si jej ve filmu *Peníze nebo život* zaspívala společně s Hanou Vítovou česká herečka, muzikálová a operetní zpěvačka a šansoniérka Ljuba Hermanová, která je též zapsána v knize hostů této vily z doby první republiky.

Závěr toho dnešního dne, pro který stojí za to žít, končíme na terase hotelového pokoje. Vysoce profesionální personál přináší láhev sektu. Připijíme si. V té chvíli vyběhla ze zeleně lesoparku srnka a začala se pást přímo před našima očima. Rozpršelo se. Přesto část luhačovických střech zůstala nasvícena zapadajícím sluncem. Díky odrazu slunečního světla na vodních kapkách se na obloze vytvořily dvě duhy – hlavní a tzv. sekundární. Klenou se nad námi v pestrobarevném dvojitém oblouku a dokreslují nádhernou scénérii.

Zažili jsme 14.7.2012 v hotelu Radun.

Jan a Dagmar Blahovi, Znojmo